

Complex Delftse Hout

Nieuwsbrief

2024-02

De sneeuwkllokjes piepen de grond uit en de vogeltjes gaan flink tekeer. Als je nu over het tuincomplex fietst, zie je overal bedrijvigheid. Het tuinseizoen is weer begonnen!

Agenda

- 24 februari** Start cursus **Moestuiniëren** door Corrien in de Viersprong (14-16 uur)
16 maart **Coöp-winkel** weer elke zaterdag open voor tuinaarde en potgrond (11-13 uur)
30 maart **Hakselaar** komt, vanaf vrijdag 29 maart kun je je snoeihout brengen
2 april opening **sproeileiding, watertappunten** en **sanitair blok**
6 april **Ledenvergadering** complex Delftse Hout

Gluren bij de burens: drie keer volle bak

Zondag 4 februari swingde het de pan uit in de Viersprong. Why not!, de vrouwenband met 'onze' Mieke achter de toetsen, gaf drie keer een show weg in een volle zaal. Er kwamen heel wat tuiniers luisteren, maar ook mensen 'van buiten' hadden de weg naar ons mooie complex gevonden. In de pauzes speelden de Snijbonen, van Miekies partner Peter. 'It's a family affair', weet je wel...

Ballen rappen en vinkjes tellen

Toen buurvrouw Marianne op 28 januari meedeed aan de Nationale Tuinvogeltelling, vond ze onder haar grote blauwe ceder drie balletjes, het leken wel kattenkeutels. Maar nee, echte braakballen dus. Ze ontledde er twee en vond allemaal botjes van vogels en zelfs een kaakje met tanden, van een muis misschien? De uil heeft Marianne niet gespot, die was allang gevlogen natuurlijk!

Benieuwd naar de uitslag van de telling op ons complex? Klik dan [hier](#).
Gemmeke

Tuinuitgifte: WOW!

Het was een drukte van belang op woensdag 24 januari, de eerste tuinafgifte van dit jaar. Zeker 65 mensen waren op deze avond afgekomen; niet zo vreemd natuurlijk met 314 wachtlijstleden.

Voor de deur van de Viersprong vormde zich een lange rij. Eenmaal binnen kon je aangeven geïnteresseerd te zijn in een tuin. Dat dit niet helemaal duidelijk was, bleek toen voorzitter Toos Thoolens vroeg of iedereen die dat wilde zich had aangemeld. Nee dus... ze werden gauw genoteerd. Na de wat rommelige start kon de uitgifte beginnen. Voor velen heel spannend, want zou je de tuin krijgen die je zo graag wilde? Namen werden op volgorde van inschrijving opgenoemd. Jaaaah, oh nee, hè verdorie, klonk het. Blij en teleurgestelde reacties, het kwam allemaal voorbij. Net zolang tot alle elf tuinen waren vergeven. Ook nu bleek weer dat je niet hoog op de wachtlijst hoeft te staan om een tuin te bemachtigen. Nummer 250 mocht zich nieuwe eigenaar noemen van een tuin op complex Biesland.

Angelique Dogger, nummer 105 op de wachtlijst, kreeg tuin 16 op Delftse Hout. 'Ik ging voor twee tuinen, mijn eerste keuze werd vergeven, maar de tweede werd het gewoon! Ik sta nu zo'n drie jaar op de wachtlijst en afgelopen oktober ging ik voor het eerst naar een tuinuitgifte-avond. Dat het nu raak zou zijn, had ik echt niet verwacht, wel gehoopt natuurlijk. Een vriendin van mij tuiniert hier ook. Ik ken het reilen en zeilen dus wel een beetje. Ook de rechten en plichten waarover de voorzitter begin van de avond sprak. Ik wilde sowieso graag een tuin op Delftse Hout, het is een gezellig complex met mooie en diverse tuinen, ook veel siertuinen. Zelf ga ik plantjes kweken. Dat deed ik thuis ook al, in de kas bij mijn moeder. En mijn man werkt bij een veredelingszaadbedrijf, dus samen weten we er wel het een en ander van. Ik ben heel blij en heb er echt zin in! Hoe ik deze avond in één woord omschrijf?

Nou gewoon... WOW!'

PS: de tuinen KM 14 en 96 zijn uiteindelijk niet verkocht.

Marion

Warm welkom

Anderhalve week later zaten de gelukkige tuinbezitters alweer rond de tafel, op uitnodiging van onze voorzitter Peter en René van tuinzaken. Voor het nodige papierwerk en de sleuteloverdracht, maar ook om ze warm welkom te heten in de vereniging. Er kwamen allerlei onderwerpen voorbij, van *do's & don'ts* en tuintoezicht, tot bouwplannen en tegels wippen. En van Klussenclub en Coöp tot al het werk dat zo'n negentig leden op ons complex verzetten. Er kwamen allerlei vragen op, ook over meehelpen: wat nou als je fysiek niet zo sterk bent? Of in het weekend geen tijd hebt vanwege jonge kinderen? Ik haal Corrie nog maar een keer aan (zie vorige nieuwsbrief): er is altijd wel iets dat je kunt bijdragen, hoe klein ook, zoals tijdens een opschoonmiddag drankjes rondbrengen. Dat stelde gerust! Een ding was wel duidelijk: we hebben er een stel leuke tuiniers bij en ze hebben er zichtbaar zin in.

Gemmeke

Boekje open

In de grote kast van de Viersprong ligt een fotoboek. Op de kaft staat 'Tuint Waterleiding' en als je het openslaat zie je een jaartal: 1998. Dan volgt een fotooverslag van de aanleg van de sproeileiding op ons complex, waarbij iedere tuin een kraantje met sproeiwater kreeg. En drinkwatertappunten. Wij vinden dat nu heel normaal, maar daarvoor is dus heel veel werk verzet, door zo'n tien mensen, al bijna een generatie terug. Harry is een van de weinigen die nog een tuin heeft (samen met Loes) en er meer over kan vertellen. Het boek is geschonken door de weduwe van een van de harde werkers, Bart Lamers. Blij dat dit stukje geschiedenis zo bewaard blijft!

Gemmeke

Workshop gezonde grond: potten kijken

Op zaterdag 3 februari gaf Jos weer een workshop in de Viersprong. Dit keer geen PowerPointpresentatie, maar een dienblad vol potten met klei, zand en compost ter illustratie. Want grond moet je voelen en ruiken. Er kwam van alles aan bod, van lood in de grond tot omgaan met wateroverlast, wel of niet spitten en karton in je tuin. Jos weet er zó veel van, dat hij de antwoorden op vragen van deelnemers vlot uit zijn mouw schudde. En anders vulde iemand uit de groep ze wel aan. Hartstikke interessant dus. Zie ook de Groene vraag!

Groene vraag: niet meer spitten?

In tuinbladen lees je steeds vaker over niet meer spitten (*no dig*). Is dat ook mogelijk in onze tuinen?

Jos: 'Door niet te spitten behoud je het bodemleven, is de redenering. Dat is zo, maar het bodemleven moet ook voeding krijgen, zoals bemesting met compost. Als je tussen de vaste planten nooit op de aarde loopt, alleen over plankjes of tegels, hoef je de grond tussen die planten niet om te spitten, maar in een moestuin wél. De grond in onze tuinen bestaat vooral uit klei. Die

heeft de neiging om bij veel regen dicht te slaan, waardoor er plassen ontstaan. Klei is ideaal voor een groentetuin en houdt goed vocht vast. Maar om je gewassen goed te laten groeien, moet je bemesten. En die kun je beter de grond inwerken door deze 10 tot 15 cm diep te spitten. Je keert de grond dus niet helemaal om, maar mengt de bovenlaag met de compost of mest. De grond is dan los en luchtig, waardoor het bodemleven, bacteriën en schimmels lucht en voeding krijgen om van te leven en ze de compost/mest kunnen omzetten in voeding voor de planten. Als je een volkstuin op zandgrond hebt, is niet spitten wel een mogelijkheid. Dus op ons complex beter wél spitten.'

Groene actie met Natuurwacht

Op zaterdag 3 februari zijn ze er weer: een groep jongeren van de Natuurwacht. Samen met werkgroep Groen (daarover heb je vast al gelezen in ons blad *Levenslustigheden*) planten ze zo'n dertig wilgjes langs de sloot bij de oprijlaan. Wilgen zijn supergoed voor de diversiteit. Als echte inheemse boom zorgen ze voor voedsel, maar ook voor nest- en schuilgelegenheid voor wel driehonderd soorten insecten.

Ook de eerder geplaatste uilenkasten worden schoongemaakt. Een van de kasten heeft zeker bezoek gehad van een (bos?)uil. We vinden er meerdere braakballen waaruit blijkt dat deze uil heel wat vogeltjes heeft opgesmikkeld.

Een van de sterke punten van deze groep is om in een recordtempo alle zelfgemaakte soep en broodjes te verorberen. Waarna natuurlijk weer hard gewerkt wordt aan de twee ijsvogelwanden op ons complex.

En na gedane arbeid natuurlijk nog even een groepsfoto van het hele stel. Hopelijk is deze behulpzame, vrolijke club volgen jaar weer van de partij!

Marja, DH 9

De Coöp uit de winterslaap

In januari zag je de Coöp'ers misschien al in de weer met loeizware houten kisten, een boel stokken en groot zeil. Zet maar eens een enorme tent op zonder gebruiksaanwijzing – en dan met acht mensen. Da's lachen hoor: de een gaat zitten googlen, de ander pakt meteen wat stokken, de derde kijkt ernaar en maakt foto's. Maar we kwamen eruit: de partytent stond – we hebben er zelfs twee – en die komt/komen van pas als er weer een swingmiddag of oogstfeest is op ons complex.

Verder hebben we plannen gemaakt voor het komende seizoen. De Coöp gaat weer tuinaarde en potgrond inslaan, ook biologische van BioKultura, plantjes opkweken en plantjesmarkten organiseren. Noteer vast in je agenda dat we **vanaf 16 maart** elke zaterdag van **10-13 uur** open zijn voor de verkoop! In de volgende nieuwsbrief meer over het bestellen van BioKultura-grond en compost.

Gemmeke

Fantastisch!

Begin januari zou ik nog even, voordat ik de wekelijkse boodschappen ging doen (vind ik altijd een hele operatie) naar de kantine gaan. Om gezellig even een bakkie te doen (het was te koud om in de tuin te werken), maar ook voor iets anders. Mijn hond Lady was even voor kerst overleden. Ze was al op leeftijd – haast 16 – en het ging niet meer, ze was gewoon versleten. Dus zonder hond, maar nog wel met wat hondenbrokken in de kast. Jacqueline kon die wel gebruiken voor haar honden. Dus ik met de brokken naar de kantine. Nog een bakkie troost gedronken (80 cent voor een kop koffie is niet veel) en gezellig wat gepraat. Op een gegeven moment gingen een paar mensen door het raam naar buiten staan kijken, waar een vogelvoederplaats was. De een zei dat het pimpelmezen waren, de ander dat het juist koolmezen waren. Plotseling kwam er een ander vogeltje in beeld. Toen het zich omdraaide, riep iedereen haast tegelijk: 'een roodborstje'. Een prachtexemplaar. En net toen ik nog een bakkie wilde halen, riepen er een paar: 'Ja. Dat is hem, wat is ie mooi!' En ik: 'Wat dan?' 'Nou daar, zie je hem niet?...daar op die tak!' En ja hoor, ineens zag ik een prachtige ijsvogel.

Fel blauw en wonderbaarlijk mooi. En wat nog apart was, hij bleef wel 5 minuten op dezelfde tak zitten. Ik was helemaal van slag. Niet uit te drukken wat het met mij deed. Iedereen ging gelijk praten over de overlevingskansen van de vogel, als het langer en harder zou gaan vriezen. Even later vloog de vogel weg en ging op een tak verderop zitten. Voor mij kan dit jaar niet meer stuk. Wat is de natuur toch verschrikkelijk mooi.

Guus, DH 32

IJsvogeltje

Vanwege Guus' ontdekking én het opknapwerk aan de ijsvogelwanden op ons complex, waarover Marja in deze nieuwsbrief schrijft, vroeg ik Anna iets te vertellen over ijsvogeltjes, die – anders dan hun naam doet vermoeden – helemaal niet zo ijzig aangelegd zijn. Anna maakt altijd die prachtige foto's voor de nieuwsbrief en voor *Levenslustigheden*. Ook deze foto komt van haar...

Anna: 'Een aantal weken terug mochten we een beetje winter meemaken met temperaturen onder nul, waardoor veel open water bevroest. Voor schaatsliefhebbers het ultieme gebeuren, maar eerlijk gezegd vond ik het helemaal niet zo leuk... voor de vogels die afhankelijk zijn van visvangst, zoals het prachtige ijsvogeltje.

Als het water voor langere tijd bevroren raakt, zoals in de sloten op ons complex, hebben ijsvogeltjes het moeilijk. Ze blijven nu eenmaal het liefst in de buurt van waar ze zijn geboren. Vooral de mannetjes, die hun territorium willen behouden. Ze kunnen echter maar korte tijd zonder voedsel. Ze hebben een klein lijfje, waarin dus niet veel energieopslag mogelijk is. Een langere vorstperiode is vaak funest.

Ijsvogels gaan dan op zoek naar stromend en open water. Dat vinden ze bijvoorbeeld bij een sluis en in stromende duinrellen en beken. Die moeten er dan wel zijn...

De relatief zachte winters geven de ijsvogels kans in aantal toe te

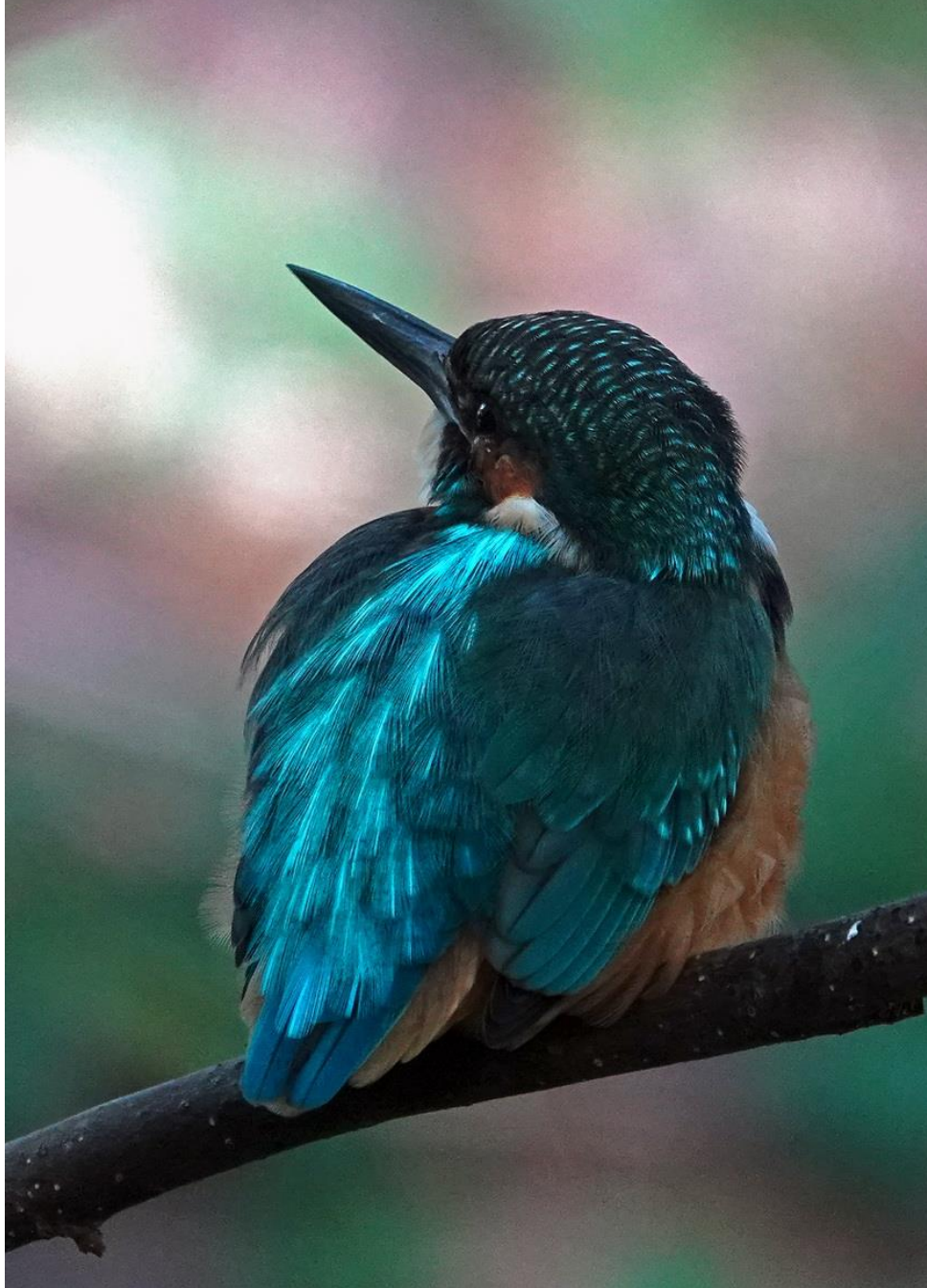
nemen. Is er iets wat we kunnen doen om ze een strenge winter door te laten komen, ze eten immers alleen vis en waterdiertjes?

Jawel! We kunnen een wak maken in de sloot. Als er al een wak is, probeer dat dan open te houden.

Met een lange balk of ijzeren staaf maak je het ijs stuk. Duw hierbij de ijsschotsen onder het ijs, zodat de ijsvogel goed zicht heeft en het wak niet weer snel kan dichtgroeien. Vaak is een opening van 1 of 2 vierkante meter al voldoende. Plaats er een tak of stok boven. Controleer als het kan dagelijks het wak en houd het open. Wanneer anderen hetzelfde doen en meer wakken ontstaan, heeft het ijsvogeltje zo veel meer kans op overleving!

(En wat was ik blij toen ik er eindelijk weer een zag. Of het een van ons was, dát kon ik niet zien.)

Anna, DH 262

Heb je ook een idee/stukje voor de nieuwsbrief? Laat het weten via: decoop@atv-levenslust.nl